

μα του. για λόγους προσωπικούς, δε μνημονεύεται, ότι «είδα τους Τούρκους στρατιώτες να ραντίζουν, με τη βοήθεια μίας αντλίας, όλα τα σπίτια, από όπου περνούσαν, και στη συνέχεια να βάζουν φωτιά!» Και άλλος σημειώνει στο ημερολόγιο του:

«Η καταστροφή και οι σφαγές κάνουν το στομάχι σου να σφίγεται και το πνεύμα σου να αγανακτεί». Και όλα αυτά συνέβαιναν, ανεξάρτητα αν στα σπίτια μέσα υπήρχαν ή όχι άνθρωποι!

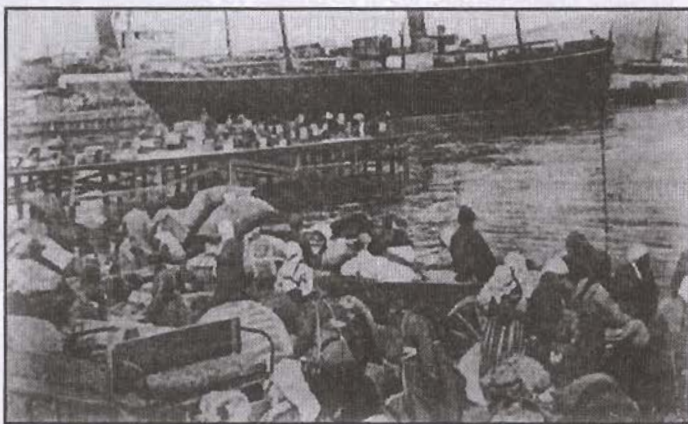
Το τι, βέβαια, επακολούθησε τότε με την καταστροφή της Σμύρνης είναι, λίγο ή πολύ, γνωστό, αν και στις επιγενέστερες γενιές ή φρίκη αυτή τείνει να εκφυλιστεί και να ξεχαστεί, όχι βέβαια από ευθύνη της νέας γενιάς. «Όπωςδήποτε, κανένας δεν επιθυμεί την ανάξερση πληγών του παρελθόντος ούτε και πρέπει να επιδιώκει την καλλιέργεια μίσους και φανατισμού. Όμως, η Ιστορία πρέπει να αποβαίνει, όχι εκδικητικός παράγοντας, αλλά να ασκεί παιδαγωγικό και καθοδηγητικό ρόλο για όλους και ιδιαίτερα τους νέους, αφού οι κίνδυνοι για τον Ελληνισμό, και εννοείται εδώ και αυτός της Κύπρου, δυστυχώς δεν εξέλπιαν.

Ο εθνικός διχασμός ήταν για τότε ή νοσογόνο ρίζα. που συνεπέφερε την καταστροφή και την απώλεια της. για αιώνες, ελληνικής και χριστιανικής γης της Ιωνίας, και όχι μόνο. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ό οποίος κατέστησε την Ελλάδα γη «των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών», διαβλήθηκε, εξουθενώθηκε και πολεμήθηκε. Το «χωρίς ματάκια κάνω και χωρίς βασιλιά Κωνσταντίνο δεν κάνω» ήταν ένα εθνοκτόνο σύνθημα. Όπως και το «δε σας καλώ να πολεμήσετε, αλλά σας καλώ να πεθάνετε» ήταν ένα συνεκτικό και δυναμικό σύνθημα του Κεμάλ Ατατούρκ τότε. προς τα στρατεύματά του, στις 13 Αυγούστου του 1922. πριν από τη μάχη και την ήττα των ελληνικών στρατευμάτων στο Αφιόν Καραχισάρ.

Ετσι. χωρίς παροξυσμούς και εθνικούς παραλογισμούς, θα

πρέπει οι Πανέλληνες και. προπαντός, όσοι θέλουν να ασκούν παιδεία και πολιτική, να μελετούν προσεκτικά και σε βάθος τα ιστορικά δεδομένα, αρνητικά και θετικά, ώστε να παύσουμε να θρηνούμε και άλλες χαμένες πατρίδες, γιατί, δυστυχώς, υπάρχουν και σήμερα υποψήφιοι για χαμό τέτοιες πατρίδες, αν λάβει κανένας υπόψη πρόσφατη δήλωση υψηλά Ιστάμενου Τούρκου πολιτικού, ό οποίος, κομπάζοντας, δήλωσε δημόσια ότι. όχι μόνο δεν κάνουμε υποχωρήσεις, άλλα «τους Έλληνες συνέχεια τους κυνηγάμε»!

Ταυτόχρονα πρέπει, όπως ή κακή προπαγάνδα προσπαθεί να μεταβάλει το μαύρο σε άσπρο, έτσι και εμείς, σε όλους τους τομείς, όπου έχουμε εθνικές εκκρεμότητες, μπορούμε, όχι να προπαγανδίζουμε, άλλα να αρθρώνουμε και να καταθέτουμε με πειθώ την αλήθεια της Ιστορίας και τού Δικαίου. Το βιβλίο τούτο, πού προαναφέραμε, το εξέδωσε ένας Άγγλος, όχι Έλληνας. ό οποίος κατέβαλε τεράστιες προσπάθειες, ώστε να εκτιμηθεί από πολλούς και έγκριτους επιστήμονες και στελέχη των Μέσων Ενημέρωσης. Ασφαλώς, με αυτό δεν υποστηρίζεται Ότι κάτι ανάλογο δεν έγινε από ελληνικής πλευράς στο θέμα, πού αναφερόμαστε. Όμως. είναι άγνωστο, αν ο συγγραφέας αυτός δέχθηκε, έστω και τυπικά, τη δική μας έκφραση φιλοφρόνησης! Εμείς μέσα από το σχήμα του κειμένου και του περιοδικού τούτου τού εκφράζουμε και τα συγχαρητήρια και τις ευχαριστίες μας. Βέβαια, πάνω απ' όλα υπάρχει ό Θεός τού δικαίου και αυ-

τός έχει τους δικούς του τρόπους και τους δικούς του μηχανισμούς να επιβάλλει και να αποκαθιστά το δίκαιο των αδικούμενων. Πάντως, το πιο πάνω βιβλίο αποτελεί, με τον τρόπο, πού γράφτηκε, ένα μνημόσυνο και μία κατάθεση δικαιοσύνης και ελπίδας στη μνήμη, όσων τότε αδικήθηκαν από τις βάρβαρες ορδές των Τούρκων.

«ΛΥΔΙΑ» ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Το ηλεκτρονικό μας ταχυδρομείο είναι: alengeorg@vodafone.net.gr

Επισκεφθείτε μας στα ιστολόγια:

* <http://lisvorion.blogspot.com/>

* <http://ntprodromoy.blogspot.com/>

14η Σεπτεμβρίου

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

«Καθώς Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτως υψωθύναι δει τον υιον του ανθρώπου»

Ενώ ο μήνας Αύγουστος έχει χαρακτηριστεί σαν μήνας της Παναγίας αφού ολόκληρος χαριτώνεται και αγιάζεται απ' την αστείρευτη χάρη της Παναγίας μας, ο Σεπτέμβρης είναι ο μήνας του Σταυρού. Η αγία μας 'Εκκλησία, με τις δυο Κυριακές την «προ» και την «μετά την Ύψωσιν», και με την κυριώνυμο εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, όπου καλεί τα μέλη της να προσκυνήσουν ευλαβικά, αλλά και να γνωρίσουν τη Χάρη που απορρέει από το Σταυρό του Κυρίου, αφιερώνει όλο σχεδόν αυτόν το μήνα στο χαριτόβρυτο ξύλο που χαριτώνει και αγιάζει ολόκληρο το γένος των ανθρώπων.

Καμιά άλλη εποχή δεν είχε «εμπορευθεί» τόσον πολύ τις ιδέες! Καμιά άλλη εποχή δεν είχε πιστέψει τόσον πολύ στον άνθρωπο! Σε καμιά άλλη εποχή δεν επικρατούσε τόση σύγχυση και αγωνία, τόσο άγχος και τέτοια ματαιοδοξία, ώστε τα πάντα να σηματοδοτούνται από τη ρευστότητα και την αβεβαιότητα. Καμιά άλλη εποχή δεν αποποιήθηκε το Σταυρό και την άρση σταυρού, όσο η δική μας. Η αυτάρκεια και η αυτοτέλεια του ανθρώπου, που αποτελεί το κύριο γνώρισμά μας, ώστε να μπορεί να χαρακτηριστεί - κι έτσι είναι στην ουσία της - ως η νέα πτώση του σύγχρονου ανθρώπου!

Ο άνθρωπος σήμερα πιστεύει και αναπαύεται στα δημιουργήματά του, στον πολιτισμό του, στα επιτεύγματά του και όχι στο Θεό. Γι' αυτό και η ζωή έχει τα γνωρίσματα της ζωής των ανθρώπων της Βαβέλ. Δημιουργούσαν και τότε, αλλά χωρίς σκοπό! Μιλούσαν, αλλά δεν είχαν «λόγο» επαφής και κοινωνίας! Είχαν «όνομα» και «παρουσία» στη γη, αλλά ήσαν όμως «νεκροί»!...

Όταν ο άνθρωπος στηρίζεται σ' ένα παρελθόν που είναι ζυμωμένο με λάθη και πτώσεις, όταν ζει σ' ένα παρόν φορτωμένο με θλίψεις κι όταν απενίζει σ' ένα μέλλον γεμάτο αβεβαιότητα, έχει ανάγκη από Φως! Έχει ανάγκη από Θεό! Έχει ανάγκη από Σταυρό! Ο προφήτης Δαβίδ μέσα από μία γλαφυρή εικόνα παρουσιάζει την «τάση» της ψυχής του ανθρώπου και την «ένταση» της για μία ζωτική κοινωνία με το Πρόσωπο του Θεού: «ἐδίψησεν η ψυχή μου προς Θεόν τον ζώντα πότε ἤξω καὶ οφθίσωμαι του προσώπου του Θεού; Εγενήθη τα δάκρυά μου εμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καὶ ἑκάστην ἡμέραν πού ἐστὶν ὁ Θεός σου;» (Ψαλμ. 41, 3-4).

Κάποιος νεότερος άγιος, αγαπητοί Χριστιανοί, πούλησε όλα του τα υπάρχοντα. Πούλησε και τη βιβλιοθήκη του, που τόσο πολύ αγαπούσε. Όσα χρήματα πήρε τα έδωσε στους φτωχούς. Έμένα μού αρκεί, είπε, ο Σταυρός, το μοναδικό «βιβλίο». Αυτός είναι η μελέτη μου, ο φωτισμός μου, το στήριγμά μου!

Άλλος είπε πως, αν μπορούσε να γράψει κανείς την ιστορία των ανθρώπων σ' ένα μόνο βιβλίο και το βιβλίο αυτό να το συνοψίσει κατόπιν σε μία μόνο σελίδα και τη σελίδα αυτή σε δύο μόνο λέξεις, οι λέξεις αυτές θα ήταν: «Χριστός Εσταυρωμένος!». Γιατί άραγε; Γιατί ο Σταυρός του Χριστού είναι η φανέρωση της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο. Στο Σταυρό ο Θεάνθρωπος γέρνει το κεφάλι Του γεμάτος αγάπη για τον άνθρωπο. Κρατιέται επάνω του όχι με τα καρφιά, αλλά με τα «σχοινιά» της αγάπης Του!...

Πάνω από τις ανθρώπινες πλάνες και διαμάχες, πάνω από τις κακιές και τους εγωισμούς, τη μίσση και τα πάθη βρίσκεται το μοναδικό «έπος» της Αγάπης, ο Σταυρωμένος Θεός Λόγος.

Αυτός δεν αλλάζει, δεν πέφτει, δεν περνά, δεν απατά, ενώ όλα σε τούτον τον κόσμο αλλάζουν, όλα πέφτουν, όλα περνούν, όλα απαιτούν, όλα απογοητεύουν. Η αλήθεια Του, η δύναμή Του, η γαλήνη Του, ο Σταυρός Του, μ' ένα λόγο, βασιλεύει αιώνια!... Δυστυχείς είναι οι λαοί που τρέφονται με τη ματαιότητα και τη φθορά του θανάτου, ενώ υπάρχει ο Ζωοποιός Σταυρός του Χριστού ως δύναμη και δυνατότητα ζωής και μάλιστα ζωής ατελείωτης.

Δυστυχείς είναι εκείνοι που ποδοπατούν τη Χάρη και την ευλογία της σωτηρίας που απορρέει από το Σταυρό. Και ευλογημένοι είναι όλοι όσοι πορεύονται με το Σταυρό τους κάτω από το βλέμμα και την ευλογία του Έσταυρωμένου.

Δυστυχείς είναι εκείνοι που με λόγια και με έργα καθημερινά ποδοπατούν, υβρίζουν, βλασφημούν, τον Τίμιο Σταυρό και τον επ' Αυτού Εσταυρωμένο Ιησού. Αλήθεια! «Βλασφημίες κι αναθέματα, ξεσπούν ολόγυρα Σου, φαρμακερά σαν τα καρφιά και σχίζουν την καρδιά Σου», αναφωνεί ο ποιητής. Δυστυχείς αυτοί που με το κάλυμμα της τέχνης εκθέτουν πάνω στο ζωγραφικό καμβά ότι «αισχρόν εστίν και λέγειν» βλασφημώντας ασύστολα κατά του Τιμ. Σταυρού. Δυστυχείς και εξ ίσου κατακριτέοι και όσοι ανέχονται και υποστηρίζουν τέτοιες καταστάσεις.

Δυστυχείς αυτοί που με τα βιβλία τους, στο όνομα της λογοτεχνίας, υβρίζουν και αποδίδουν δικά τους απωθήματα στο Εσταυρωμένο Ιησού, χλευάζοντας και περιφρονώντας το υπέρ παν όνομα. Το μόνο βέβαια που καταφέρνουν είναι να βγάλουν στο φως το δηλητήριο που κρύβει η δική τους μολυσμένη ψυχή.

Δυστυχείς είναι εκείνοι που με το κάλυμμα της ελευθερίας - ασυδοσίας το λέμε εμείς - προσπαθούν να διαγράψουν αυτό το «υπέρ παν όνομα», το όνομα «χριστιανός», ώστε να μην φαίνεται, να μην ακούγεται, να μην γράφεται και ελέγχεται έτσι την ανομία τους.

Δυστυχείς όλοι όσοι με τη μοχθηρία της αθεΐας τους περιφρονούν περιγελούν και σταυρώνουν συνεχώς το Χριστό. Είναι όλοι τους οι εχθροί του Σταυρού για τους οποίους κλαίει ο Απ. Παύλος.

Όμως! Άπ' το Σταυρό τοι Ιησού Χριστού ακούστηκε η σάλπιγγα της νίκης κατά του Θανάτου. Στο Σταυρό του Χριστού «κατεπόθη ο θάνατος εις νίκος. Που σου, Θάνατε, το κέντρον; Που σου, Άδη, το νίκος;» (Α' Κορινθ. 15, 54-55) αναφωνεί ο απόστολος Παύλος! Άπ' αυτήν την αποκάλυψη δεν υπάρχει άλλη μεγαλύτερη. Αφού ο Θεάνθρωπος από το ύψος του Σταυρού Του άνοιξε για τον άνθρωπο την πύλη της Βασιλείας του Θεού, καλείται ο άνθρωπος να κρατήσει ως μοναδική του πίστη, γνώση και χαρά, ως μοναδική του ελπίδα, επιθυμία, απαντοχή και αναζήτηση το Σταυρό του Κυρίου του Ιησού Χριστού.

Ποιος, αλήθεια, ενώ γνωρίζει την ευεργετική δύναμη του Σταυρού, θα τολμήσει να υβρίσει το μέσο της σωτηρίας του; Κι αν πολλοί ενσυνείδητα υβρίζουν «το τρισμακάριστον ξύλον εν ω ετάθη Χριστός ο Βασιλεύς και Κύριος» μήπως λησμονούν πως «εν τούτο έθνη βάρβαρα ήτηνται»; Γι' αυτό επιβάλλεται, Παρά την αναξίότητα μας, οι χριστιανοί να υψώνουμε τα χέρια προς τον Εσταυρωμένο σε σχήμα σταυρού και να επικαλούμαστε τη χάρη του Σταυρού Του. «Σταυρέ του Χριστού σώσουν ημάς τη δυνάμει σου».

Η οικογένεια:

Ο πιο κατάλληλος τρόπος για να μεγαλώσουν οι γονείς!

Για να κεντρίσω το ενδιαφέρον, έβαλα αυτό το τίτλο, ο οποίος θα σας φαίνεται οπωσδήποτε παράξενος, δεδομένου ότι έχουμε συνηθίσει να ονομάζουμε την οικογένεια τον πιο κατάλληλο τρόπο, για να μεγαλώνουν τα παιδιά μας. Όμως εγώ θα υποστηρίξω ότι είναι ο πιο κατάλληλος τρόπος για να μεγαλώνουν οι γονείς! Και βέβαια θα δημιουργηθούν ερωτήματα! Γιατί χρειάζεται να μεγαλώσουν οι γονείς; Αρκετά μεγάλοι νιώθουμε, βαραίνουμε πάνω μας τα χρόνια, προσθέτουν και κάποια προβλήματα υγείας, γιατί πρέπει να μεγαλώσουμε κι άλλο; Αυτό που εννοώ με το μεγάλωμα είναι η ωρίμανση. Δηλαδή η οικογένεια είναι ένας τρόπος που μικροί και μεγάλοι καλούνται να ωριμάσουν και εδώ θα επικεντρωθούμε στο μεγάλωμα των γονιών, στις σχέσεις τους με το παιδί, δηλ. πώς ο γονέας καλείται να ωριμάσει μέσα στην οικογένεια αναπτύσσοντας υγιή σχέση με το παιδί του. Δύο είναι οι βασικοί τρόποι με τους οποίους ο γονέας μπορεί να μεγαλώσει και να ωριμάσει. Ο ένας είναι η ποικιλία των χαρακτήρων των παιδιών μας. Γνωρίζουμε όλοι ότι υπάρχει μεγάλη ποικιλία χαρακτήρων στα παιδιά μας και μερικές φορές απορούμε γιατί τα παιδιά μας είναι τόσο διαφορετικοί χαρακτήρες μεταξύ τους. Όλοι έχουμε την αίσθηση ότι με ορισμένα από τα παιδιά μας ταιριάζουμε πιο εύκολα «τα πάμε καλά» που λέμε, «τα βρίσκουμε» δεν κουραζόμαστε στο μεγάλωμά τους, τα πράγματα εξελίσσονται ομαλά και απλά. Ενώ με άλλα παιδιά μας υποφέρουμε. Υπάρχουν χαρακτήρες παιδιών μας που μας ταιριάζουν και χαρακτήρες που δεν μας ταιριάζουν.

Ποια παιδιά μας ωριμάζουν; Αυτά που μας δυσκολεύουν στο μεγάλωμά τους. Που σκοντάφουμε πάνω στο χαρακτήρα τους. Γιατί; Γιατί το

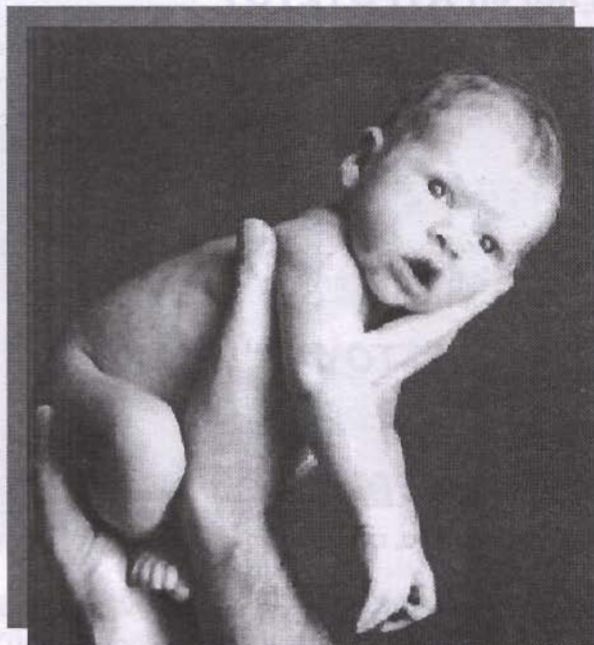
παιδί που μας ταιριάζει, απευθύνεται σε περιοχές του χαρακτήρα μας που ήδη είναι ανεπτυγμένες και τις ξέρουμε. Ο χαρακτήρας του παιδιού που δεν μας ταιριάζει απευθύνεται σε περιοχές που δεν έχουμε αναπτύξει. (...)

Ο δεύτερος τρόπος, που ωριμάζει ο γονιός έχει να κάνει με τις διάφορες ηλικίες που περνάει το παιδί. Κάθε μια από τις ηλικίες-φάσεις του παιδιού απευθύνεται σε διαφορετικές περιοχές της προσωπικότητάς μας.

Η σχέση αρχίζει από την αρχή, από τότε που το παιδί είναι μωρό, που είναι στη κοιλιά της μητέρας του, ήδη από εκεί ξεκινάμε τη σχέση με το παιδί μας και μπορούμε να του μιλάμε και να νοιώθουμε συναισθήματα για αυτό. Βλέπουμε αργότερα ότι, ακόμα και όταν αλλάζουμε την πάνα του αναπτύσσουμε σχέση μαζί του, γιατί του μιλάμε, του γελάμε κ.τ.λ.

Όταν μεγαλώσει λίγο το παιδί και περάσει την νηπιακή ηλικία (μεταξύ τριών και έξι χρονών) τότε ζητάει άλλα πράγματα. Βεβαίως και τότε ζητάει προστασία, να προσέξουμε την ασφάλειά του, την υγεία του.... Όμως έχει αρχίσει να μιλάει, να περπατάει, και να ζητάει. Απευθύνεται σε άλλες περιοχές της ψυχής μας που είναι ο διάλογος, για παράδειγμα, να του απαντούμε στις ερωτήσεις, να κάνουμε συζήτηση μαζί του. Λίγο ακόμα μεγαλώνοντας αρχίζουν τα «όχι» και τα πείσματα.

Γιατί υπάρχουν αυτά; Γιατί αρχίζει να αναπτύσσεται η προσωπικότητα του παιδιού, δειλά-δειλά εμφανίζεται η προσωπικότητα ενός ανθρώπου, του μικρού αυτού ανθρώπου. Και η προσωπικότητα αυτή έχει κάποιες απαιτήσεις. Ζητάει να έχει μια διαφορετική άποψη, μια δια-

φορετική επιθυμία από τους γονείς του, αλλά με την μορφή του πείσματος.

Από το βιβλίο του π. Βασιλείου Θερμού,
«Η χαρά της ζωής και της δημιουργίας»
www.faneromenihol.gr

Ενοριακά

• 1η ΙΟΥΛΙΟΥ

Με λαμπρότητα εορτάστηκε κι εφέτος η εορτή των Αγίων Αναργύρων στο ομώνυμο ξωκκλήσι μας, στην περιοχή Κατάπυργος της ενορίας μας. Ανήμερα της εορτής μετά την πανηγυρική Θεία Λειτουργία η ενορία ας δεξιώθηκε τους προσκυνητές με παραδοσιακή «μανεστράδα. Το κρέας προσέφερε η οικογένεια Ιωάννου Προκοπίου (Αλμπάνη) και Παναγιώτου (Ευαγγέλου) Προκοπίου.

• 7η ΙΟΥΛΙΟΥ

Εορτή στο ξωκκλήσι της Αγίας Κυριακής στην περιοχή «Τίδα», επί της μνήμης της Αγίας.

• 26η ΙΟΥΛΙΟΥ

Πανήγυρις στο ξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής στη θέση «Τίδα». Εφέτος η πανήγυρις ετελέσθη το Σάββατο 25 Αυγούστου.

• 27η ΙΟΥΛΙΟΥ

Πανήγυρις στο παρεκκλήσι του Αγίου Παντελεήμονος στο νεκροταφείο.

• 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά αγρυπνία, στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

• 5η και 6η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά Πανήγυρις επί τη εορτή της Μεταμορφώσεως στο ομώνυμο εξωκκλήσι. Αφ' εσπέρας Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και την επαύριον Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Στο τέλος προσφέρθηκε σ' όλους τους προσκυνητές, από την ιδρύτρια του ναού, βακαλάος τηγανιτός, καφές και αναψυκτικό.

• 13η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο τελευταίος Παρακλητικός Κανόνας και η τελετή του Επιταφίου της Θεοτόκου. Εψάλλη η ακολουθία των εγκωμίων της Θεοτόκου και έγινε η περιφορά του επιταφίου εντός του Ναού.

• 15η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με κάθε επισημότητα και μεγάλη κοσμοσυρροή.

• 17η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ετήσια Θ. Λειτουργία, στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως επί τη αναμνήσει των εγκαίνιων.

• 18η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Εθελοντική αιμοδοσία για την ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ, στα πλαίσια των δών «ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΩΝ» 2009.

• 23η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Θεία Λειτουργία στο ξωκκλήσι της Παναγιούδας, Καυκάρας, επί τη αποδόσει της εορτής,

της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Εφέτος η εορτή ετελέσθη την Παρασκευή 21 Αυγούστου.

• 23η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ)

3ο Κτητορικό Μνημόσυνο, των από ιδρύσεως του Ναού μας, κτητόρων, ανακαινιστών, ευεργετών, δωρητών και αφιερωτών εν όψει της πανηγύρεως το Ναού και στα πλαίσια των δων «ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΩΝ» 2009.

Το μνημόσυνο τούτο τελείται κάθε χρόνο, στα πλαίσια των «ΠΡΟΔΡΟΜΕΙΩΝ» την τελευταία Κυριακή πριν από την πανήγυρη του ναού μας.

• 25η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά Αγρυπνία στο Ναό μας εν όψει της Πανηγύρεως της Ενορίας μας.

• 26η - 27η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ιερά πανήγυρη στο εορτάζον, παρεκκλήσιο Αγίου Φανουρίου. Αφ' εσπέρας Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός και την επαύριον Όρθρος και Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.

• 28η και 29η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Πανήγυρις του Ιερού Ναού μας, επί τη εορτή της Αποτομής της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου.

Αφ' εσπέρας, ημέρα Παρασκευή και ώρα 7,30 μ.μ, ετελέσθη ο Μέγας Πανηγυρικός εσπερινός. Την επομένη, ημέρα Σαββάτο και κυριώνυμη ημέρα της εορτής, ετελέσθη ο πανηγυρικός Όρθρος και Θεία Λειτουργία.

Μετά τη Θεία Λειτουργία έλαβε χώρα, μεγαλοπρεπής λιτάνευσις της εικόνας του Προδρόμου, στο χωριό, καθώς και τεμαχίου Τιμίου λειψάνου, που φυλάσσουμε στο Ναό μας. Τιμές απέδωσε, η Φιλαρμονική του Δήμου μας. Στο τέλος ευλογήθηκε και μοιράστηκε στους προσκυνητές η καθιερωμένη πλέον παραδοσιακή Λισβοριανή «ρεβυθάδα».

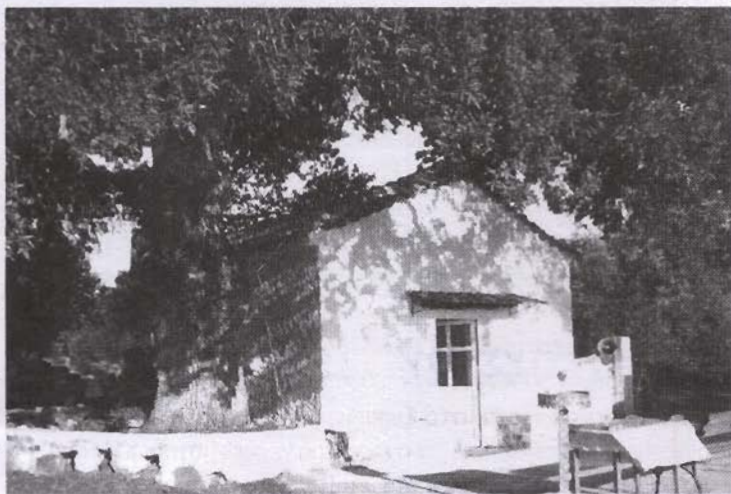

• 6η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

2η Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επί τη αναμνήσει του εν «Χώναις θαύματος» του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, στο ξωκκλήσι των Ταξιάρχων της περιοχής Πετραδεράς. Τις εργασίες ανακαίνισης, διαμόρφωσης του χώρου, την καθαριότητα και την όλη διοργάνωση της πανηγύρεως ανέλαβε ομάδα ενοριτών μας, οι οποίοι με δωρεές χριστιανών αλλά και δικά τους έξοδα και προσωπικό κόπο, έδωσαν έντονη λαμπρότητα στην ημέρα αυτή. Εφέτος η πανήγυρις ετελέσθη το Σαββάτο 5 Σεπτεμβρίου.

Μια ακόμη λαμπρή πανήγυρη μας που συγκέντρωσε μεγάλη πλήθη κόσμου από όλη την περιοχή του Δήμου μας και η οποία βέβαια θα καθιερωθεί και θα λαμπρυνθεί ακόμα πιο πολύ.

Όλοι οι προσκυνητές στο τέλος συμμετείχαν σε κοινή τράπεζα με παραδοσιακά φαγητά.

• 14η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία επι τη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

● ΚΗΔΕΙΕΣ

- * Χρυσούλη Αγγέλα 1-8-2009 (ετών 90)
- * Οικονόμου Κωνσταντίνος 2-6-2009 (ετών 64)
- * Δαγκλής Κυριάκος 14-8-2009 (ετών 61)

● ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- * Κωνσταντίνου Οικονόμου. 6-9-2009 (τεσσαρακονθήμερο)
- * Αγγέλας Χρυσούλη 6-9-2009 (τεσσαρακονθήμερο)
- * Ειρήνης Κουλαρά 20-9-2009 (ετήσιο)
- * Κυριάκου Δαγκλή 20-9-2009 (τεσσαρακονθήμερο)

● ΓΑΜΟΙ

- * Το Σαββάτο 4 Ιουλίου 2009 στον Ιερό Ναό Παναγίας Γοργόνας Συκαμιάς τελέσαμε το Μυστήριο του Γάμου των: GAVIN - ROBERT COULTRIP και ΔΩΡΟΘΕΑΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.
- * Την Κυριακή 23 Αυγούστου 2009 στην ενορία μας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΣ ευλόγησε το Γάμο των: ΑΓΓΕΛΗ (Ιωάννου) ΘΕΡΜΙΩΤΗ και ΜΑΡΙΑΣ (Νικολάου) ΣΕΝΤΑ. Παράνυμφος παρέστη ο Βασίλειος Καρασιδεράς.
- * Την Κυριακή 30 Αυγούστου 2009 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Πολιχνίτου τελέσαμε το Μυστήριο του Γάμου των: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ (Ιωάννου) ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ και ΜΥΡΣΙΝΗΣ (Φωτίου) ΧΑΤΖΗΚΟΜΝΗΝΟΥ. Παράνυμφος παρέστη ο Γεώργιος Καρακλάς.
- * Το Σαββάτο 3 Οκτωβρίου στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου καλαμαριάς ετελέσθη το Μυστήριο του Γάμου των: ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ (Αγγέλου) ΠΑΓΩΤΗ και ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ (Βασιλείου) ΙΩΑΝΝΙΔΗ. Παράνυμφοι παρέστησαν οι: Νικόλαος Κόκκινος και Σαββούλα Σαββίδου.

● ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- * Το Σαββάτο 25 Ιουλίου 2009 τελέσαμε το Μυστήριο του Ι. Βαπτίσματος του πρώτου παιδιού των: Σωτηρίου Τσίπα και Ταξιάρχουλας Δαγκλή. Το όνομα του νεοφώτιστου: ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ. Ανάδοχος παρέστη ο Γιαννακός Παναγιώτης.
- * Την Κυριακή 26 Ιουλίου 2009 ετελέσθη το Μυστήριο του Ι. Βαπτίσματος του παιδιού των: Ευστρατίου Λάγου και Κλεοπάτρας Πανσελήνου.
- Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Πολύδωρος και Θεόδωρος Βογιατζής.
- * Την Κυριακή 30 Αυγούστου 2009 ετελέσθη το Μυστήριο του Ι. Βαπτίσματος του δεύτερου παιδιού των: Παναγιώτου και Μαρίας (Ιωάνν) Προκοπίου. Το όνομα της νεοφώτιστης: ΙΩΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ. Ανάδοχοι παρέστησαν οι: Βασιλική Μπράτσου και Δημήτριος Νιώτης.
- * Την Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου 2009 τελέσαμε το Μυστήριο του Ι. Βαπτίσματος του πρώτου παιδιού των: Δημητρίου Κουλαρά και Sigrít van der Zee. Το όνομα του νεοφώτιστου: ΝΙΚΟΛΑΟΣ - JOHAN. Ανάδοχος παρέστη ο Λάζαρος Ιωαννίδης..

● ΔΩΡΕΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

• ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΤΟ ΘΕΟΛΟΓΟ

- Παπουτσέλλη Μαρία 50 ευρώ
- Ανώνυμη 500 ευρώ
- Κουτσουκιάδης Μηνάς 100 ευρώ
- Χατζηπαπαδόπουλος Παναγιώτης 100 ευρώ (εις μνήμην του πατρός του Βασιλείου.
- Δαλβαδάνης Χαράλαμπος 125 ευρώ

Η ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ

• ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

- Ανώνυμη 20 ευρώ
- π. Αντώνιος Τζανουλίνος 20 ευρώ
- Ξένη Σπίνου 20 ευρώ
- Ανώνυμη 50 ευρώ
- Ζουπαντή Ελένη 50 ευρώ
- Πριστούρης Γιάννης 50 ευρώ
- Στυλιανός Νικέλλης 20 ευρώ
- Χατζησταματίου Ηλίας - Μαρία 20 ευρώ
- Πάντας Στρατής 20 ευρώ

• ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

- Τακτικός Ιωάννης 100 δολ. Αυστραλίας
- Προκοπίου Στέλλα 100 ευρώ

(εις μνήμην του συζύγου της Παναγιώτου).

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ: 4295

Ι. ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Αριθ. Φύλ. 63 Χρόνος 18^{ος}

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ - ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300 Τηλ. 22520 71160 Fax.: 22520 71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com> • E-MAIL: alengeorg@vodafone.net.gr

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ:

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΣΠΑΘΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΠΑΣΠΑΘΗ

ΑΦΟΙ Ι. ΠΑΣΠΑΘΗ & ΣΙΑ Ο.Ε. ΟΔΥΣΣΕΩΣ 10 ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΤΗΛ. 22510 22063 - 22510 29749

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ